

Sygn. akt II K 569/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Gorgolewski

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Gelińska

Przy udziale prokuratora Jarosława Michalaka

Po rozpoznaniu w dniu 27.10.2016 r.

sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej w Tczewie

przeciwko: W. A. (1), synowi D. i T. z domu K., urodzonemu (...) w G.

oskarżonemu o to, że: w dniu 14.09.2015 r. na 49 km drogi krajowej nr (...) w miejscowości S. kierując w ruchu lądowym zestawem pojazdów marki V. o nr rej. (...) wraz z naczepą o nr rej. (...)CW, naruszył nieumyślnie zasady ruchu drogowego nie dostosowując prędkości do wymogów i warunków ruchu drogowego nie dostosowując prędkości do wymogów i warunków drogowych i opóźnił realizację manewru ograniczenia prędkości, co spowodowało niestabilność kierunkową prowadzonego przez niego zestawu, zjazd ciągnika w rejon lewej części jezdni i zderzenie z poruszającym się z przeciwka samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) prowadzonym przez Ł. K. (1), w wyniku czego kierujący V. (...) Ł. K. (2) na skutek odniesionych obrażeń poniósł śmierć, pasażerka V. (...), J. L. odniosła obrażenia ciała w postaci mnogich obrażeń ciała pod postacią urazu czaszkowo-mózgowego z obrzękiem mózgu, urazem aksonalnym ciała modzelowatego, ogniskiem krwotocznym 9/3 mm płata potylicznego lewej półkuli, stłuczenia płuc, złamania trzonów obu kości przedramienia lewego, co spowodowało naruszenie prawidłowych czynności narządów jej ciała na okres powyżej dni siedmiu, a pasażerka V. (...), B. S. (1) odniosła obrażenia ciała w postaci wstrząśnienia pnia mózgu, rany ciętej powłok okolicy ciemieniowej prawej, stłuczenia lewego ramienia, co spowodowało naruszenie prawidłowych czynności narządów jej ciała na okres powyżej dni siedmiu

tj. o czyn z art. 177 § 1 i 2 k.k.

I. Oskarżonego W. A. (2) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego występki z art. 177 § 2 k.k. i za to na mocy art. 177 § 2 k.k. skazuje go na karę roku pozbawienia wolności;

II. Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. art. 70 § 1 k.k. i z art. 73 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawiesza na okres 3 /trzech/ lat tytułem próby i oddaje oskarżonego w tym okresie pod dozór kuratora;

III. Na mocy art. 42 § 1 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzeka zakaz prowadzenia przez oskarżonego wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 2 /dwóch/ lat;

IV. Na mocy art. 63 § 3 k.k. na poczet zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od 14 września 2015 r. do 27 października 2016 r.

V. Na mocy art. 46 § 1 k.k. zasądza od oskarżonego tytułem częściowego zadośćuczynienia pokrzywdzonym za doznaną krzywdę:

- na rzecz I. K. 10.000 /dziesięć tysięcy/ złotych

- na rzecz J. L. oraz B. S. (2) po 5.000 /pięć tysięcy/ złotych;

VI. Na mocy art. 230 § 2 k.p.k. zwraca W. A. (2) dowód rzeczowy w postaci tarczy tachografu przechowywany w aktach sprawy (k. 241);

VII. Na mocy art. 627 k.p.k. w zw. z art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz I. K. i B. S. (2) po 2.195 / dwa tysiące sto dziewięćdziesiąt pięć/ złotych tytułem zwrotu wydatków z tytułu ustanowienia pełnomocnika;

VIII. Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 i 2 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od opłaty oraz kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 569/15

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 424 § 3 k.p.k. uzasadnienie ograniczono do wyjaśnienia podstawy prawnej rozstrzygnięć:

Sąd Rejonowy w Tczewie uznał W. A. (2) za winnego tego, że w dniu 14.09.2015 r. na 49 km drogi krajowej nr (...) w miejscowości S. kierując w ruchu lądowym zestawem pojazdów marki V. o nr rej. (...) wraz z naczepą o nr rej. (...)CW, naruszył nieumyślnie zasady ruchu drogowego nie dostosowując prędkości do wymogów i warunków ruchu drogowego nie dostosowując prędkości do wymogów i warunków drogowych i opóźnił realizację manewru ograniczenia prędkości, co spowodowało niestabilność kierunkową prowadzonego przez niego zestawu, zjazd ciągnika w rejon lewej części jezdni i zderzenie z poruszającym się z przeciwka samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) prowadzonym przez Ł. K. (1), w wyniku czego kierujący V. (...) Ł. K. (2) na skutek odniesionych obrażeń poniósł śmierć, pasażerka V. (...), J. L. odniosła obrażenia ciała w postaci mnogich obrażeń ciała pod postacią urazu czaszkowo-mózgowego z obrzękiem mózgu, urazem aksonalnym ciała modzelowatego, ogniskiem krwotocznym 9/3 mm płata potylicznego lewej półkuli, stłuczenia płuc, złamania trzonów obu kości przedramienia lewego, co spowodowało naruszenie prawidłowych czynności narządów jej ciała na okres powyżej dni siedmiu, a pasażerka V. (...), B. S. (1) odniosła obrażenia ciała w postaci wstrząśnienia pnia mózgu, rany ciężkiej powłok okolicy ciemieniowej prawej, stłuczenia lewego ramienia, co spowodowało naruszenie prawidłowych czynności narządów jej ciała na okres powyżej dni siedmiu - tj. występku z art. 177 § 2 k.k.

Z uwagi na fakt, iż wyrok wydany został w trybie konsensualnym (tj. na podstawie wniosku oskarżonego, zaaprobowanego przez prokuratora i oskarżycieli posiłkowych), prawidłowość powyższych ustaleń faktycznych nie może być kwestionowana, zgodnie z dyspozycją art. 447 § 5 k.p.k.

Występek z art. 177 § 2 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności w wymiarze od 6 /sześciu/ miesięcy do 8 /ośmiu lat/.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. art. 70 § 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności nie przekraczającej roku może zostać warunkowo zawieszona tytułem próby na okres od roku do 3 /trzech/ lat.

Na podstawie art. 73 § 1 k.k. skazany w okresie próby może być oddany pod dozór kuratora.

Na podstawie art. 42 § 1 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. Sąd wobec sprawcy przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji może orzec środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów na okres od roku do 15 /piętnastu lat/.

Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. w przypadku skazania należy zasądzić zwrot wydatków poniesionych przez oskarżyciela posiłkowego w toku postępowania, w tym wynagrodzenie pełnomocnika.

Z uwagi na fakt, iż karę, środki probacyjne i karny oraz obowiązek pokrycia kosztów zastępstwa procesowego orzeczono zgodnie z wnioskiem oskarżonego zaaprobowanym przez prokuratora i oskarżycieli posiłkowych, rozstrzygnięcie to nie może być kwestionowane przez strony zgodnie z zakazem zawartym w art. 447 § 5 k.p.k.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd był zobligowany do orzeczenia zadośćuczynienia pokrzywdzonym za doznaną krzywdę.

Oskarżony w trybie art. 387 § 1 k.p.k. wniósł o zasądzenie zadośćuczynień w kwotach:

- na rzecz I. K. 20.000 /dwadzieścia tysięcy/ złotych

- na rzecz J. L. oraz B. S. (2) po 10.000 /dziesięć tysięcy/ złotych.

Wyrokiem Sąd omyłkowo orzekł zadośćuczynienia w kwotach o połowę mniejszych, tj. na rzecz I. K. 10.000 /dziesięć tysięcy/ złotych i na rzecz J. L. oraz B. S. (2) po 5.000 /pięć tysięcy/ złotych, który to błąd nie może być konwalidowany w drodze sprostowania, a jedynie w orzeczeniu drugoinstancyjnym.